

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Acta Ecclesiae Mediolanensis

Decreta Provinciae Mediolanensis Svb B. Carolo Borromeo, Cardinale
Archiepiscopo, Diuersis temporibus in sex Concilijs, totidemq[ue]
voluminibus edita

Speciano, Cesare

Brixiae, 1603

Tit. XXVI. De Maioritate, Et Obedientia.

urn:nbn:de:hbz:466:1-10553

Prosequutio prædictorum. Cap. IIII.

Vetustate, aliove modo consumpta, reconcincentur, & ad perpetuitatem opere recenti, nouisq; librarijs integumentis instaurantur.

Dies voluminum qualiter in indice scribendus. Cap. V.

Si præterea quo anno vnumquodq; volumen, manu exaratum sit, animaduerti potest, id etiam breuiter in eo indice notetur; tum præterea quo caractere scriptum, vt ex ijs antiquitas colligi possit, quæ aliquando vsui, & vtilitati Ecclesiæ publicæ esset, ad emendatam voluminum impressionem.

Bibliothecarius qualiter eligendus. Cap. VI.

Episcopus, de consilio Capituli, Canonicum aliquem, vsu peritum literarum studiosum, & instruendæ ægendæq; Bibliothecæ cupidum ad eius nutum amouibilem, constituat; qui illius curæ diligenter præsit.

Bibliotheca qualiter intusenda, & quorum vsui accommodanda.

Cap. VII.

Cura verò Episcopi omnino sit, Bibliothecam aliquando inuisere; siq; per eum, & per Canonicos ratio aliqua iniri potest, qua in Bibliotheca librorum Ecclesiasticorum copia augeatur; id sollicitè curetur, vt eiusmodi librorum apparatus, publicæ Episcopali, Canonicali, clericali, commoditati atque vsui consultum sit.

DE MAIORITATE, ET OBEDIENTIA.

Quis loci ordo incedendo, sedendoq; inter dignitates, vel Canonicatus obtinentes habeatur. Cap. I.

CANONICIS hæc sit sedendi, publicæq; & collegialiter incedendi præscripta ratio. Primum locum post eos, qui in illis, aliqua præditi dignitate sunt, teneant Canonici, qui præbyterales; secundum, qui diaconales; tertium, qui subdiaconales præbendas, Canonicatusve obtinent.

Qui ordo seruetur, etiam si præbyter Canonicus aliquis præbendam, Canonicatumve præbyteralem post obtinuit, quàm Diaconus quispiam, aut Subdiaconus Canonicus. Itidem iuris sit Diacono, ratione Subdiaconi. In Canonicis autem præbyterales præbendas obtinentibus, is loco prior sit, qui tempore etiam prior, Canonicatus, præbendæve possessionem adeptus est. Hæc ordinis ratio à Diaconis teneatur; eademq; præterea à Subdiaconis quod locum habeant sine præiudicio nunc viuentium, quibus præiudicare non intendimus.

Commil-

Commiffum officium qualiter sub pœna recusari nequeat.

Cap. I I.

NE cui officium quod sibi capitulum commiserit, recusare liceat, nisi legitima de causa, quæ latis occultè suffragijs capitulo probetur.

Qui aliter recusarit, quantum pecuniæ caperet, per sex menses Ecclesiæ, assidue inseruiendo, tantundem amittat. Qui verò iniuriam sibi à capitulo fieri putat; ad Episcopum confugiat, qui rem omnem cognoscat, & definiat.

A quo mensa fit Benedicenda. Cap. III.

NE minoris ordinis Clericus, alio, qui maiore ordine initiatus est, præfente, mensa benedicat; sed hoc munus sit, vel Sacerdotis, vel illius, qui maioris ordinis clericus præfens in mensa adest.

Legato Pontificis, vel Cardinali, aut Metropolitanò, seu Visitatori, qualiter contactus Episcopus occurrat.

Cap. IIII.

SI quando contigerit, ut legatum Pontificium, vel Cardinalem S. R. E. aduentare, aut diuertere in diœcesim, aut in ea diutius etiam commorari, tunc Episcopus, cum ei obuiam prodit, aut congressum, colloquiumve cum eo habet, aut deniq; in eius conspectu præfens, siue publice, siue priuatim adest, ne rochetum detectum ferat, sed superiori veste contegat.

Eundem honorem tribuat, deferatve Metropolitanò, & Apostolico suæ Ecclesiæ Visitatori.

Quis Episcopus in aliena diœcesi sine licentia nè Pontificia exerceat, & à quo concedi valeat.

Cap. V.

NE prelati exempti, etiam si Episcopus sit, in alienam diœcesim, intra cuius fines Ecclesiam quomodocumq; exemptam obtinet, quæ iam inde etiam ab immemorabili vsque tempore iurisdictionem spiritualem habet, alium Episcopum inducat, neq; ad sacrum oleum conficiendum, neq; ad chrisma ministrandum, neque ad consecrandam Ecclesiam, neque ad alia Pontificalia munera obcunda, exercenda: nec verò ipse illa ipsa officia munerave ministret, aut exerceat, sine Episcopi diœcesani concessu.

Ne item prelati inferior, etiam exempti in Ecclesia, loco ve, vbi iurisdictione spiritali vtitur, Episcopo extraneo potestatem faciat ministrandi Pontificalia munera.

Quibus ex confratribus dignior locus ex Bulla Pontificia sit tribuendus. Cap. VI.

VT multarum controuersiarum, diffensionumve, quæ in plerisque confratribus ex eo, quod priorem locum appetunt multis diæcesis locis magna cum populi offensione oriuntur, occasio tollatur: hoc decernimus, eas confratrias, eorumque confratres, scholaresve, qui in posterum, locum in publicis processionibus, sumpto de Episcopi, aut Sanctæ Sedis Apostolicæ facultate habitu, sibi dari petierint, atque obtinuerint, debere locum digniorem alijs confratribus cedere, qui habitu antiquiores consueuerunt illas supplicationes antea obire, etiam si ipsa tempore antiquiores sint, maioribusque priuilegijs communita, ex Constitutione Gregorij XIII. in fine huius libri impressa.

Decreta omnia censuræ Apostolicæ subijciuntur.
Cap. VII.

Omnia & singula, quæ à nobis in hoc volumine decreta, actaque sunt qua debemus obedientia, ac reuerentia, auctoritati, ac iudicio Sanctæ Romanæ Ecclesiæ, omnium Ecclesiarum matri, & magistræ semper emendanda, & corripienda subijcimus.

Finis primæ partis.

